

Examenexpositie Den Haag: de tennisbaan is gek geworden

Blog examenexposities #4

Sinds vorige week zijn de examenexposities van de kunstacademies weer te bezoeken. In een serie eerste indrukken per school vandaag KABK in Den Haag (t/m donderdag 6 juli). Welke jonge kunstenaars vallen op?

Dirk Limburg 2 juli 2017

Physical Rythm Machine
Philip Vermeulen

Examenexposities

Nu ook open: St. Joost in Breda en Den Bosch (t/m 5/7). Woensdagmiddag opent Rietveld Amsterdam. De andere academies volgen later ([zie hier een overzicht en de eerdere blogs](#) in deze reeks.).

De Koninklijke Academie van Beeldende Kunsten in Den Haag heeft tot en met donderdag zijn uitgestrekte gebouw weer omgetoverd tot een labyrint van mini-exposities. Onderweg kom je van alles tegen: van [Laura Jatkowski](#) die een bos maakte van rechtgetrokken fietsframes, tot [Victoria Douka-Doukopolou](#) die in een video met enkel tekst vertelt over onzichtbare zaken, en [Noa Defesche's](#) *Maanblad des Oordeels* dat alleen maar meningen bevat in de trant van zoveel procent is voor en zoveel tegen. "Matti of Wietze?", "Trump moet worden afgezet?", "Alle vrouwen moeten iets van auto's weten". Alles met de bijbehorende percentages. Een blad vol feiten dus, zegt Noa Defesche.

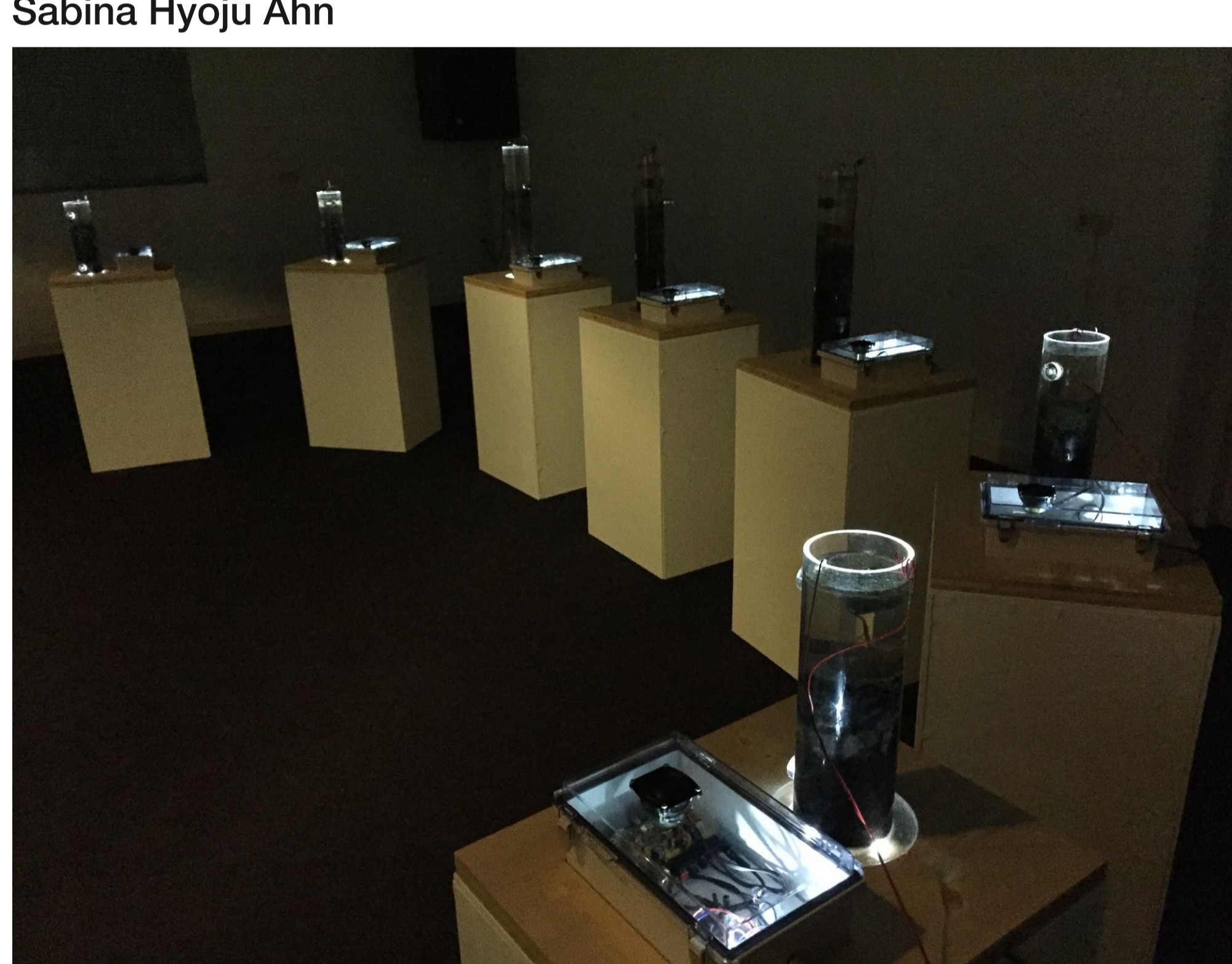
Philip Vermeulen

Physical Rythm Machine.
Philip Vermeulen

De tennisbaan is gek geworden. Met knallen tot over de 120 decibel stuiten de ballen terug naar de andere kant van de zaal. Daar worden ze opgevangen in een groot scherm en teruggelid naar de beide lanceerinrichtingen die de tennisballen opnieuw met enorme snelheid tegen de holle klankkasten aanschieten. Boem, bam, boembam, bam. De kunstenaar, Philip Vermeulen in een groene overall, zorgt zelf dat de aanvoer van zijn *Physical Rythm Machine* niet verstopt raakt. Assistenten met oorbeschermers houden het publiek buiten de baan. De tennisballen krijgen zulke harde klappen dat hun gele pluis overall hoopjes vormt. Wat het voorstelt? Volgens Vermeulen is het een muziekinstrument. Het is ook heerlijke kunst omdat het kan. Bovendien gevaarlijk en het maakt nog lawaai ook. Inl: philipvermeulen.com

Sabina Hyoju Ahn

Sonomatter.
Sabina Hyoju Ahn

Een schemerig lokaal. Er klinkt een nerveuze brij van elektrisch geluid. In een statige halve cirkel staan negen witte blokken. Op elk blok staat een verlichte glazen cilinder met smurrie. De sfeer is ritueel. Uit elke cilinder komen een zwart en een rood stroomdraadje uit het brouwsel omhoog. De draadjes gaan naar een doorzichtig plastic doosje met elektronica dat naast de cilinder op het blok staat. Op de doosjes zit een luidsprekertje dat elk op zijn eigen manier met tussenpozen iets laat horen.

Sonomatter, is de naam van deze installatie van Sabina Hyoju Ahn. Je kunt op een stoeltje voor de opstelling zitten en dan krijgt het iets van een optreden van 'elektrotrancegroep The Nine Cilinders'. Je kunt ook langs de blokken lopen en het individuele licht en geluid van de cilinders tot je nemen. De drab in het water wekt stroom op met een 'microbial fuel cell' en die stuurt de elektronica in het kastje aan. Daar zitten een paar regelaars in die zorgen voor de verschillende geluids- en lichteffecten. Fascinerend. Inl: sabinaahn.com

Lois Richard

Galatea.
Lois Richard

"Droomt iets dat gemaakt is van zijn maker?" Die vraag stelt Lois Richard bij de installatie *Galatea* op haar examenexpositie. "Wat als het behang oren had? En waar fluisteren die beelden over? Wie maakte ze? Of wie liet ze (on)af?"

Volgens Lois Richard is de draadstalen sculptuur van een mens met vier armen de maker. Elke arm eindigt in een gipsen hand. In twee van die handen ligt een stuk glanzend geslepen glas als van een kristallen lichter. In de andere twee liggen respectievelijk een spatel en een hamer. Op de grond een kwast, een oor en een sleutel. Alles van gips gemaakt. Met dat materiaal verwijst de installatie – ruimtelijke collage is eigenlijk een beter woord – naar de grote foto van een verzameling gipsen afgietsels van klassieke beelden en reliëfs. Op die foto heeft Richard badkamertegels geplakt met foto's van nog meer afgietsels van beroemde antieke beelden. Ook heeft ze er een kleine koe van ijzerdraad voorgehangen en een beeldscherm waarop een video speelt met dromerige opnames van gipsen beelden. *Galatea* is een wonderlijke wereld van vragen. Uitleg of iets anders om je aan vast te houden is er niet. Wat soms fijn is. loisrichard.com.

Lees ook het interview met Lois Richard:
'Ik wil de gipsen afgietsels een ziel geven'

Naschrift (3 juli 2017): het hierboven beschreven werk van rechtgetrokken fietsframes is niet van Werner Konings, maar van Laura Jatkowski [red.].

Mail de redactie
Artikel opslaan

